

Līgatnes novada domes sēde 2011. gada 14. martā

Darba kārtība:

1. Par apvienoto pašvaldību struktūrvienību uzturēšanas izmaksām 2011. gadā un izmaksu iekļaušanu Līgatnes novada pašvaldības budžetā.
2. Par Līgatnes novada teritorijas plānojuma izstrādes uzsākšanu.
3. Par Līgatnes novada attīstības programmas izstrādes uzsākšanu.
4. Par pirkuma tiesībām.
5. Par Lienes Gailītes-Ernestones iesniegumu.
6. Par ires un komunālo maksājumu parāda Ls 751,06 norakstīšanu Nikolajam Kononovam.
7. Par SIA "Rehabilitācijas centrs "Līgatne"" valdes 2011. gada 11. marta lēmumu (protokols Nr.3, 1p.).
8. Par Līgatnes novada domes autobusa izcenojumu ārpuskolas pasākumiem apstiprināšanu.
9. Par Līgatnes pagasta padomes 2008. gada 17. septembra lēmuma "Par lauku apvidus zemes piekritību Līgatnes pagasta pašvaldībai un lauku apvidus zemes nodošanu zemes reformas pabeigšanai" daļēju atcelšanu, nosaukuma piešķiršanu un lietošanas mērķa noteikšanu zemes vienībai "Pagasta zeme 58".
10. Par adreses piešķiršanu nekustamiem īpašumiem.
11. Par nosaukuma un adreses piešķiršanu nekustamam īpašumam "Kalna Bigas", Līgatnes pagasts, Līgatnes novads
12. Par nosaukuma un adreses piešķiršanu nekustamam īpašumam.
13. Par Līgatnes novada domes līdzfinansējumu.

Ar Līgatnes novada domes sēdes lēmumiem var iepazīties Līgatnes un Augšlīgatnes pakalpojumu centros, kā arī novada mājas lapā: www.ligatne.lv

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra pūtēju orķestris uzņem jaunus dalībniekus!

Ar šā gada martu atsācis savu darbību Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra pūtēju orķestris. Šobrīd, gatavojoties tradicionālajiem pūtēju orķestru svētkiem, pūtēju orķestris uzņem jaunus dalībniekus visās instrumentu grupās. Par mūziku profesionālo sagatavotību un māksliniecisko kvalitāti rūpējas orķestra diriģents un mākslinieciskais vadītājs Sandris Bārdiņš.

Mēģinājumi notiek pirmdienās no plkst. 18:00 līdz 20:00 Līgatnes kultūras namā.

Pieteikšanās un papildus informācija:

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra vadītāja Laimdota Lapiņa, mob.28385513, tel. 64153180

Atklās Līgatnes kultūras namu

PROJEKTU LĪDZFINANŠĒ
EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI:
EIROPĀ INVESTĒ LAUKU APVIDOS

Indra Ramāne,
Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja

7. maijā notiks svinīgā Līgatnes kultūras nama atklāšana. Projekta "Līgatnes novada kultūras nama vienkāršotā rekonstrukcija", Nr.10-09-L32100-000097 ietvaros ir pabeigta lielās un mazās

zāles parketa nomaiņa, bēniņu siltināšana, lielās zāles skatuves pārbūve, mazās zāles un vestibila remonts, kā arī sienu gaismekļu un mazās zāles sienas gleznojumu restaurācija. Ir restaurētas Valmieras teātra dekoratora Rūdolfa Pilādža gleznojumi pēc Raiņa lūgām "Uguns un nakts" un "Pūt, vējiņi". Ir nomainītas ārdurvis. Jauno skatuvi un zāli pirmie novērtēs pašdarbības

kollektīvi, sniedzot koncertu Līgatnes novada iedzīvotājiem. Dejos vidējās paaudzes deju kopa "Zeperi", Līgatnes novada jauktais koris "Ligate", sieviešu ansamblis un Līgatnes novada pūtēju orķestris. Pirms svinīgās atklāšanas īpaši Līgatnes novada iedzīvotājiem būs iespēja iepazīties ar daļu no jaunajam tūrisma takām, apmeklējot bezmaksas ekskursijas ar gidu.

Par nomas zemēm un nomas maksas noteikšanu Līgatnē, Līgatnes novadā

Solveiga Kauliņa,
zemes ierīcības speciāliste

Ar 2011. gada 17. februāri stājās spēkā Līgatnes novada domes apstiprinātie "Līgatnes novada domes saistošie noteikumi Nr.

27/10 "Par neapbūvētas zemes vienības nomas maksas apmēru", saskaņā ar kuriem ir noteikta šāda zemes nomas maksa Līgatnes novadā:

- zemes platībai no 1 m² līdz 600 m² – 3% no zemes kadastrālās vērtības, bet ne mazāk kā Ls 5,00 gadā par vienu iznomāto zemes vienību;
- zemes platībai no 601 m² un vairāk – 3% no zemes kadastrālās vērtības, bet ne mazāk, kā Ls 0,01 par kvadrātmetru gadā;
- zemes vienībām, kuras iznomātas ar mērķi – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība, 3% no zemes vienības kadastrālās vērtības gadā, bet ne mazāk kā Ls 5,00 par vienu iznomāto zemes vienību.

Pie zemes nomas maksas tiek pieskaitīta pievienotā vērtība, kas ir 22 % no zemes nomas maksas, kā noteikts likumdošanā.

Līgatnes pilsētas zemes platība ir

adalīta daudzās zemes vienībās, kur katrai ir piešķirts zemes vienības kadastra apzīmējums. Valsts Zemes dienests ir noteicis katras zemes vienības kadastrālo vērtību, ņemot vērā virkni kritēriju – zemes vienības atrašanās vietu, zemes auglības kritērijus, reljefu, apgrūtinājumus, noteikto zemes lietošanas mērķi, zemes tirgus situāciju valstī un daudzus citus. Līgatnes zemes vienību kadastrālās vērtības ir atšķirīgas, tās ir, sākot no Ls 0,10 līdz Ls 1.00 par kvadrātmetru. Zemes vienību kadastrālā vērtība nosaka atšķirīgās nomas maksas par nomāto zemes platību, kur iespējams vienā ceļa pusē zemes vienībai kadastrālā vērtība ir Ls 0,10 par kvadrātmetru, bet pretējā ceļa pusē Ls 0.65 vai pat Ls 1.00 par kvadrātmetru. Par katru zemes vienības kadastrālo vērtību un nomas maksas aprēķinu iespējams uzzināt Līgatnes novada domē, zvanot pa tālruni 64153118 vai 64155402 vai personīgi pirmdienās un trešdienās. Jums atbildēs un informāciju sniegs zemes ierīcības speciāliste.

"Prieks nav mērojams un sverams,
Nav tas uzceļams kā nams.
Prieks nav krāsās attēlojams,
Nav tas pērkams, pārdodams.
Prieks ir sirsnīgs rokas spiedienu,
Prieks ir acu skatiens zaigis.
Prieks ir rāsas piliens saulē,
Drauga starojošais vaigs.
Prieks ir gaisma, jūtu siltums,
Sniegs un ledus tajā kūst.
Prieks ir gaišu domu avots,
Kas no sirds uz sirdi plūst."
/A.Smagars/

**Dzīvesprieku un stipru veselību vēlam
īpašajiem aprīļa mēneša
jubilāriem!**

Elvīra Sika
Olga Beroza
Ilze Kļaviņa
Līva Jermacāne
Nikolajs Lielbriedis
Arvids Janke
Guntars Kamšs
Jānis Kīņķeris
Jānis Šubiņš
Māriete Balode
Ivars Grostiņš
Valerij Frolov
Andrejs Gecs
Austris Salmiņš
Ojārs Polņijs
Ieva Rugaine
Daina Susekle
Anastasija Šulce
Ludmila Vrubļevska
Ināra Baumeistere
Ruta Bergmane
Jānis Goldbergs
Juris Golubevs
Gaida Grava
Anita Jērmāne
Aleksandrs Kuzmins
Maija Laveniece
Viija Plūme
Aivars Silis
Ivars Graudiņš
Anita Kalvāne
Martiņš Kangro
Jānis Sidorovs

"Līgatnes Novada Ziņu"
izdevumu sagatavoja **Anita Jaunzeme**, tel. 64153176,
e-pasts novadadome@ligatne.lv,
anitajaunzeme@inbox.lv
Par faktu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori.
Nākamais "Līgatnes Novada Ziņu"
numurs iznāks **19.maijā**

Dalība starptautiskajā projektā “Aktīva iedzīvotāju dalība sociālās politikas veidošanā”

Iveta Viļumsone,

Līgatnes novada Sociālā dienesta vadītāja

No 4.-7.aprīlim Līgatnes novada Sociālā dienesta vadītāja Iveta Viļumsone kopā ar Amatas, Raunas un Priekūļu novadu Sociālā dienesta vadītājam piedalījās starptautiskā mēroga pasākumos un semināros par sociālajiem jautājumiem Vācijā, Elbe – Elster apriņķī, Uebigau un Herbergas pilsētās. Projekta dalībnieki apmeklēja arī Louise ogļu briekšu ražotni, kurā ražošanas process šobrīd ir pārtraukts, un fabrikā ir ierīkots muzejs. Tās ir vietas, kurās notika projekta aktivitātes, kurās lielākā daļa darba dienas daļa bija veltīta dažādu sociālas nozīmes iestāžu apmeklēšanai, prezentācijām un semināriem, lai dalītos pieredzē. Projektā ir iesaistījušas trīs valstis – Itālija, Vācija un Latvija.

Vācijas pasākuma tēma bija “Stratēģijas un aktivitātes dažādu sabiedrības grupu nodarbinātības un sociālo problēmu integrētā risināšanā”. Šī projekta mērķis ir veicināt intensīvu pieredzes un labas prakses piemēru apmaiņu sociālās politikas jomā, izveidojot ilgstošas un noturīgas partnerattiecības starp projektā iesaistītām pašvaldībām, privāto sektoru un nevalstiskām organizācijām. Vācu partneri projekta dalībniekus iepazīstināja ar vairāku Darba centru darbību, ar politiku sociālās situācijas uzlabošanai bezdarba gadījumos, ar invalīdu nodarbinātības un integrācijas jautājumu risinājumiem,

ar jauniešu brīvā laika pavadīšanas centru darbības mērķiem.

Projekta noslēgums paredzēts 2011.gada 10.-12.oktobrī Itālijā, Bollatē. Lidz tam notiks vēl divas pieredzes apmaiņas pārējas dalības valstis – Latvija un Itālija.

Itālija projekta dalībniekus pirmo reizi uzņems 9.-12.maijā un iepazīstinās ar savu pieredzi par tēmu “Iekļaujošas stratēģijas un pakalpojumi ģimenēm un jaunajiem pilsētās un piepilsētu apkaimēs”. Latvija viesus uzņems no 14.-17.jūnijam. Tā kā galvenais projekta partneris ir Amatas novada pašvaldība, tad viņu ziņā ir pasākumu un pieredzes apmaiņas organizēšana, taču arī mūsu novadā būtu viena otra laba pieredze, ar ko varētu iepazīstināt projekta partnerus. Latvijas programmas tēma ir “Stratēģijas un aktivitātes

trūcīgo ģimeņu un individuālu atbalstam pilsētās un piepilsētu apkaimēs”.

Vācijā redzētais un uzziņtais ilgtermiņā dos idejas jaunām aktivitātēm arī mūsu novadā. Lai gan mūsu valsts likumi sociālo problēmu risināšanā ir atšķirīgi, tomēr ir lietas, kuras varam ikdienas darbā ieviest un kuras nav pretrunā arī ar mūsu likumdošanu. Tas izdarāms gan ar pašvaldību, gan nevalstisko organizāciju atbalstu.

Vācija mūs sagaidīja ar pavasariņu laiku – ziedošas magnolijas, forsītijas, narcises, tulpes un hiacintes. Fascinējošas ir nelielas, ļoti perfekti sakoptas vācu pilsētiņas. Tas viss kopā rada vēlmi darboties, lai arī mums būtu pēc iespējas vairāk sakārtotu vietu un uzlabotu sociālo situāciju sabiedrībā.

Ceļojošā balva “Trejdeksnis” - Zeperiem!

Inta Baltgalve,

Līgatnes novada vidējās paaudzes deju kolektīva “Zeperi” prezidente

VI Vidējās paaudzes deju kopu festivāls “Trejdeksnis” - latvju danču zīmē, kuru organizēja Saldus pagasta pārvalde un Druvas kultūras nama kultūras darba organizatore Jūba Kapteine sadarbībā ar vidējās paaudzes deju kopu “Druva” (vadītāja Diāna Einmane) notika 19. martā.

Festivāla moto “Danco Dievis ar pārkonu, Es ar savu bāleliņu...”. Festivāls notiek reizi divos gados, kurā viens no kolektīviem iegūst ceļojošo balvu “Trejdeksnis”. Šī balva ir koka tēlnieka A. Kunstmaņa mākslas darbs, kura tapšanu atbalstīja arī Valsts Kultūrkapitāla fonds. Pirmais festivāls notika jau 2001. gadā. Šis ir Druvas kultūras nama oriģinālpasākums. Šoreiz ceļojošo balvu “Trejdeksnis - 2011” ieguva Līgatnes novada vidējās

paaudzes deju kolektīvs “Zeperi”. Deju kopām bija jāgatavo divas dejas. Festivālā dejojām uzveduma “No zobena saule lēca” Jaņu polku, 12 pāru deju “Visam cauri iet” no Vidzemes Deju svētku repertuāra “Caur sidraba birzi gāju” un 8 pāru deju “Piebaldzēni”. Tāpat bija jāgatavo priekšnesums - latvju dancis, kurā tika iesaistīti gan dejojāji, gan skatītāji. Priekšnesumus vērtēja profesionāla žūrija. “Zeperu” izpildījumā - atraktīva deja “Saimniekdēli”.

Vokālo ansambļu skatē – 1. vieta

Maija Briede,

Līgatnes kultūras nama sieviešu vokālā ansambļa dalībniece

Ar lielu satraukumu sirdis 26. martā piedalījāmies Cēsu apriņķa vokālo ansambļu skatē - konkursā Cēsis. Jādzied bija vēsturiskajā zālē, kurā savulaik dziedāja Cēsu 1. Skolotāju institūta koris - leģendārā “Beverina”, Imanta Kokara vadībā. Iespaidīga un kompetenta žūrijas komisija: Mārtiņš Klišāns, Iveta Benga, Marika Slotina-Brante. Ansambļi izpildīja trīs dziesmas, nepārsniedzot kopējo uzstāšanās laiku - 12 minūtes: vienu latviešu komponista oriģināldziesmu vai tautasdziesmas apdari un divas brīvas izvēles dziesmas - viena no tām - jādzied “acapella”.

Nokļuvušas šajā skaistajā zālē ar tik brīnišķīgu akustiku – bija liels prieks arī skaisti padziedāt. Rezultāti neizpalika – 1. vieta ar 42,5 punktiem par labu vokālo sniegumu, dziesmu izvēli un izpildījumu. Tikām izvirzītas uz 2. kārtu – skati kultūrvēsturiskajos novados. Liels paldies mūsu senioru ansambļa diriģentei - mūzikas skolotājai Dacei Bicānei par viņas prasmi

mācīt mūs saklausīt skaisto skaņu pasauli un izdziedāt mūsu latviešu tautas bagāto dziesmu pūri. Liels prieks par mūsu vokālā ansambļa visām “meitenēm” - dalībniecēm, par viņu dziedātprieku un uzdrošināšanos uzstāties, par spēku ierasties uz katru mēģinājumu, uzskatot to par savu svētāko pienākumu. Sajūtam rūpes un labvēlību no Līgatnes novada domes priekšsēdētāja Aināra Šteina puses – kultūras nama durvis vienmēr mums atvērtas, lai arī cik vēl vakarā vajadzētu mēģināt, telpas siltas, izgaismotas un

klavieres uzskatītas. Saņemam arī pa labam vārdam un jaukam smaidam. Arī patreizējā lielā kultūras nama remonta laikā mēģinām kultūras nama vadītājas kabinetā, uz kuru atceļojušas klavieres un daudzie krēsli priekš mums. Paldies par to Laimdotai Lapiņai par viņas gādību, sniedzot informāciju par visām kultūras norisēm, sagādājot ērtu transportu un labajiem novēlējumiem.

*Padziedāsim mēs, māsiņas,
Nēba ilgi dzīvosim(i):
Šis gadiņš, tas gadiņš –
Drīz viss mūža gājumiņš!*

Mazs bij' tēva novadiņš, bet diženi turējās!

Laimdota Lapiņa,

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra vadītāja

Pavasaris sācies ne vien ar saulainām dienām un putnu dziesmām, bet arī ar ikgadējam tautas mākslas kolektīvu skatēm. Šogad Līgatnes novads var būt ļoti lepns ar kolektīvu sasniegto. 10. aprīlī Cēsis, kultūras namā “CATA”, norisinājās Cēsu deju apriņķa 2011. gada skate, gatavojoties Vidzemes deju svētkiem “Caur sidraba birzi gāju”, kas norisināsies šā gada 4. jūnijā Aizkrauklē. VPKD “Zeperi” Cēsu deju apriņķa skate izpildīja deju “Dieviņš bija” G.Skujas horeogrāfijā, tautas mūzika V.Pūces apdarē un deju “Visam cauri iet” J.Purviņa horeogrāfijā, tautas mūzika grupas “Baļķi” apdarē. Cēsu deju apriņķa skate bija ļabi organizēta. Kolektīvi ļabi sagatavoti un konkurence - ļoti liela. Lai gan visu deju kolektīvu mākslinieciskais līmenis bija ļoti augsts, deju kolektīva “Zeperi” sniegums bija īpaši pamanāms, ļoti emocionāls un mākslinieciski augstvērtīgs. Žūrijas vērtējumā “Zeperi” saņēma maksimālo

punktu skaitu - 50 punktus, un, kā atzina žūrijas komisija, šāds diploms tiek pasniegts pirmo reizi!

Vokālo ansambļu konkursā – skatē, kas norisinājās 9.aprīlī “CATA” kultūras namā, senioru vokālo ansambļu grupā Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra sieviešu vokālais ansamblis Daces Bicānes vadībā pārliecinoši ieguva 1.pakāpi. Ansamblis izpildīja R.Paula un G.Rača dziesmu “Neskatī viru no cepures” un latviešu tautas dziesmu “Ai, ciemiņi, ai, kaimiņi”.

Sirsniņu paldies sakām Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra sieviešu vokālā ansambļa vadītājai Dacei Bicānei un vidējās paaudzes deju kolektīva “Zeperi” vadītājai Ivetai Pētersonei-Lazdānei, kā arī īpašu paldies sakām ikvienam kolektīvu dalībniekam par pašizlīdzīgu darbu un uzcītību! Turam ikšķus par Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra jaukto kori “Ligate”, kurš Cēsu apriņķa skate piedalīsies 30.aprīlī.

Darbs, ko daru, sniedz prieku un gandarījumu

Inese Pliena

Kaut gan šur tur ēnainākajās vietās vēl saglabājušies tikko aizvadītās ziemas sagādātie kupenu kalni, dažai čaklai saimniecei kastītēs jau sadīguši un augšup pretim gaismai stiepjas samtenišu, atraitnišu, petūniju un pelargoniju, dažādu nokrāsu lobēliju un citu puķu stādīņi. Un ne tikai tie vien. Savs ceļš no mazas, sīkas sēkliņas podā vai kastītē līdz spēcīgam ražojošam stādam ejams ir arī dārzeniem - tomātiem, gurķiem, ķirbjem un kabačiem... un daudziem citiem latvieša ēdienkartē tik raksturīgajiem dārzeniem. Maķenit izspraukušies laukā no zemes, stādīņi, gluži kā atbalstu meklēdami, sākumā saspiežas cieši cits pie cita, lai vēlāk, iegūstot plašāku rūmi, nestieptos vis garumā, bet naski pieņemtos spēkā un varenumā. Daudzu saimniekošanas gadu garumā augu sēkliņu noslēpumus un to pārtapšanu brīnumainos stādos sīki izzinājusi ir arī Līgatnes novada zemnieku saimniecības "Upenes" īpašniece, diplomēta dārzniece **Biruta Svīle**.

Biruta ar puķu audzēšanu un kopšanu nodarbojas jau kopš mazām dienām. "Bernībā, līdzīgi kā visām meitenēm, arī man ļoti patika puķes, un, gadiem ejot, pie tā esmu arī palikusi, kaut, absolvējot pamatskolu, tā isti nemaz nebiju pārliecināta, vai gribu būt dārzniece," savu tā laika neziņu un šaubas atklāj Biruta, jo domas jau dažādas tobrīd pa galvu rosijušas un vai gan pusaudža gadus tā pa riktīgam ar zina, ko grib, ko ne. Tomēr savu toreizējo izvēli Biruta nekad nav nožēlojusi.

Ar prozaisku, bez lirikas, iesākumu

"Abi ar vīru Valdi esam no Madonas puses, bet satikāmies tikai šeit, Līgatnē," saka Biruta un nesteidzoties vēlreiz atmiņā iziet dzīves mēstos likoļus un izaicinājumus. Biruta pēc profesijas ir dārzniece, beigusi Bulduru sovhoztehnikumu, skolas prakses laikā jau strādājusi Līgatnē un pēc tehnikuma absolvēšanas 1979. gadā atgriezusies šeit jau kā jaunā speciāliste.

"Uzsākot darba gaitas Līgatnē, manā pārziņā tika nodots 47 ha lielais augļu dārzs – tostarp vesela plantācija aroniju krūmu. Protams, ne jau man vienai bija jānovāc raža, biju brigadiere, kurai jāorganizē darbs – nereti rudens pusē pat pa 1000 skolēniem dienā no Cēsu skolām brauca strādāt pie aroniju ražas novākšanas. Tad bija, ko noskrieties... Salasītās ogas tika nodotas pārstrādei Līgatnes konservu cehā, kurš tolaik strādāja ar pilnu jaudu. Rūpju bija gana daudz, bet galā tiku.

Pēc kolhozu un padomju saimniecību sabrukšanas paputēja palīgražošana, daudz kas palika savā vaļā... Valstī sākās kraso pārmaiņu laiks, vairākums ļaužu māca neziņa – ko darīt, kā darīt, kā dzīvot tālāk... Savs ceļš bija jāizvēlas arī mums," saka Biruta, "un nosliecāmies par labu

lauksaimniecībai – kā nekā abi bijām beiguši Bulduru, vīrs arī akadēmiju zemes darbi mums padēvās un patika arīdanz."

Sviļu ģimenei piederošās zemnieku saimniecība "Upenes" dibināšanas datums vēsturē turpmāk saistīsies ar 1992. gadu, kad viņi savā īpašumā iegādājās nelielu zemes plekti – kā pati Biruta teic, "nieka 5 hektārus...un tos pašus kaut kur džungļos iekšā." (*smejas.aut.*) Saimniekošana gan arī neesot visai izdevīga, jo paši dzīvojot Līgatnes pagasta centrā, bet zeme tālu prom. Sākotnēji pat zemnieku saimniecības adrese bijusi, kā centra mājai, nevis kā tagad, "Upenes". "Sakām tikai ar lauksaimniecību kā tādu, bet, kā zināms, šajā nozarē neviens nākamais gads nav līdzīgs aizvadītajam – raža atkarīga no dabas untumiem - vienugad izaudzēto var pārdot par itin labu cenu, citkārt – par kapeikām jāatdod," atzīst Biruta, tomēr sākušī sēt, stādīt, audzēt, bet vēlāk - pašu audzēto arī pārdot. Pirmsākumos – kioskā Cēsu tirgū, kurš sākums 1996. gada nodrošina pircējus ar sēklām (arī ar stādiem) un visu dārzam nepieciešamo, vēlāk – arī Līgatnē. Abu kiosku pārdevēji kopš to atvēšanas nav mainījušies, savu darbu viņi pārzina pilnībā.

Vai pircēji nebrīnās un dažkārt neizrāda arī neapmierinātību par sēkļu augstajām cenām, kurām ir tendence ik gadus pieaugt?

Man pašai tas bija nepieņemami, ka dažas sēkliņas paciņā var maksāt milzu naudu. Arī tad, kad sākām nodarboties ar sēkļu tirdzniecību, vispirms no visa sēkļu bagātīgā klāsta lielu daļu izmēģināju savās dobēs, jo nevaru taču pircējam kaut ko ieteikt, ja pati nezinu, ko. Pirmajā gadā iesaēju...bet vajadzīgais rezultāts izpalika. Nu nesānāca

tā, kā bija cerēts. Bet tad iekrita pieredzes apmaiņas brauciens uz Holandi, un tur es ieraudzīju, kam sākotnēji pati neticēju – kāpostu stādīņi visi vienādi kā nomēriti, no vienas sīpola sēkliņas ir izaudzis vesels kilograms... Pēc šī brauciena un tur redzēta arī man bija lielāks priekšstats par to, ko tirgoju, ko pircējam iesaku, kādus padomus sniedzu. Reizē ar to pazuda arī tā neērtības sajūta, ko agrāk izjutu, prasot naudiņu par sēkļu paciņām, kurās sēkliņas var saskaitīt uz abu roku pirkstiem.

Un tā pamazām vien mūsu darbība paplašinājās...viss notika, notiek un turpinās.

Kā raugāties uz to, ka dažādu puķu, dāržu sēklas plašā sortimentā piedāvā arī lielveikali, bet cenas ir krietni zemākas?

Jā, cenas atšķiras, nereti tās ir pat ļoti zemas. Un cilvēki pērk, kaut nezina, kādas kvalitātes tās ir – vai tās ir pērnā vai aizpērnā gada, jo viena daļa firmu neizpārdotās sēklas paņem atpakaļ, lai nākamajā sezonā tās atkal piedāvātu pircējam. Tā ir sava veida mānīšanās, lai neteiktu vairāk.

Kāda ir cilvēku izvēle – standarta vai izdomas bagāta, uz ko jaunu, nebijušu, eksotisku orientēta?

Visu nosaka pircējs, tālab jāpielāgojas un jāaudzē no visa pa druskai, jo katru gadu pieprasa ko jaunu. Mums ir gan arī savi pastāvīgie klienti, tomēr stādu audzētājiem, manuprāt, rūpīgi jāseko dārzu saimnieku vēlmēm un modes tendencēm. Daļa pircēju pērk tādas puķes, kuras prasa mazāk darba un rūpju, daļai atkal noteicošais faktors ir puķu greznums.

Nemainīgs jau gadiem ir pieprasījums pēc leduspuķēm

un begonijām kā kapu puķēm, bet kādam nepieciešamas daudzgadīgas akmeņdārzam. Jāmāk arī piedāvāt.

Kāds, jūsuprāt, ir pircējs?

Vienubrid šķīta, ka parāk izvēlīgs, pat izlepis – nav labi tā, nav labi šitā... it kā kaut ko vēlas, bet noformulēt un skaidri pateikt, ko...nevar. Tā bija. Bet pēdējo gadu laikā esmu novērojusi, ka cilvēki atgriežas pie vecajam, stabilajam vērtībām puķu sēkļu un stādu izvēlē – latvietim tik ierastajam kļīģerītem, kresēm, asterēm... Laikam nedaudz pierimis to "trako" petūniju laiks, kas pilnīgi nesaprotams bija pirms gadiem pieciem. Cilvēki savus dārzus bija pārpildījuši ar šo visnotaļ krāšņo augu, nereti aizmīrsdami par tā īpašo kopšanu. Nu neaug petūnijas neapcūbinātas, neaprupētas, nepieskatītas! Bet tas prasa pacietību, uzmanību un, protams, laiku. Citādi nekāda daiļuma nav un nebūs.

Vai sēkļu neuzdīgšanā vienmēr vainojama to kvalitāte?

Man ir bijis jādzird neviens vien pārmetums par to, ka kāda sēkla nav uzdīgusi. Tie paši gurķi. Cilvēks iesēj, gaida uzdīgštam, bet nav un nav. Domā – slikta sēkla patrāpījusies, tikai čaumalas vien "izlēkušas"! Izrādās, pie vainas putni, kuri arī gaidījuši asniņus uzdīgštam un pasteigušies tos pirmie notiesāt.

Tādēļ aicinu biežāk aplūkot savu sēkliņām apseto lauku, apsetās vadziņas, jo putni arī to dara, viņi dežūrē. Un asniņi viņiem ir tik garda maltīte!

Jūs nomājat arī tirdzniecības kioskus Augšlīgatnē. Vai, ņemot vērā izskanējušo informāciju par lielveikala būvniecību Augšlīgatnes

centrā, jūsu bizness šajā vietā nav apdraudēts?

Savulaik, pirms gadiem sešpadsmit, lai atbalstītu vietējos, Līgatnes pagasta uzņēmējus, tika uzbūvēti šie kioski. Lielākā daļa no tiem arī tika izmantoti dažnedažādi tirdzniecībai. Ērti cilvēkiem, izdevīgi uzņēmējiem. Tā tas līdz šim ir turpinājies. Protams, kioski mums sen kļuvuši par šauriem, jo gadu gaitā esam attīstījušies, tomēr paplašināties šajā vietā iespēju nebūs, jo šo kiosku vietā tuvāko mēnešu laikā ir ielānota lielveikala būvniecība. Saprotu, ka šis "būdas" ir novecojušas, savu laiku nokalpojušas un nepieciešams domāt par to nomaīņu. Tomēr, nojaucot šīs, mums, tirgotājiem, kiosku īpašniekiem, uz šo brīdi nav piedāvāta alternatīva, nedz arī ierādīts laukums, uz kura varētu veidot ko jaunu, lai saglabātu darba vietas un spētu piedāvāt pircējiem to iecienītās preces. Esam saņēmuši vien vēstuli ar norādījumu novākt kioskus vai pārvietot tos uz citu vietu. Bet uz kurieni? To neviens nav pateicis, nav ieteicis, nav norādījis. Un lai arī mēs esam savējie, līgatnieši, diezin vai kādam lēmumu pieņemējam rūp mūsu problēmas. Skumji, ka priekšroka tiek dota citiem, nevis savējiem uzņēmējiem, un vientieģie, kam rūp mūsu liktenis, ir pircēji.

Jūsu ģimenes īpašumā ir arī veikals "Pie ezera" Lejas Līgatnē. Vai pircēju vēlmēs spējat apmierināt?

Veikals "Pie ezera" mums pieder jau septīto gadu. Iepriekš tas saucās "Kompromiss" un piedēvēja citam īpašniekam. Pircēju mums gana - kā vietējo, tā iebraucēju. Pēdējo vairāk ir brīvdienās, tomēr rosība veikalā nerimst ne mirkli. Un katram pircējam jau tā vajadzība ir atšķirīga. Tūristi bieži izrāda izbrīnu par veikalā nopērkamo plašo preču klāstu, savējiem tas jau šķiet ierasts. Ja nu kādam ir kāda īpaša vajadzība pēc tā, kā pie mums nav, viņš pie mums var pasūtīt, un mēs precī atvedam.

Vienam vajag ļoti labu mantu, citam pēc iespējas lētāku, bet vēl kādam – labu un lētu preci. Cik dažādi cilvēki, tik dažādas viņu vēlmēs. Tomēr vairāk ir to, kuri savus pirkumus plāno un rēķinās ar sava maciņa biezumu.

Būt ik dienas varošai, stiprai, darbīgai nav viegli. Vai grūto brīžu jūsu mūžā ir bijis daudz?

Katrs cilvēks savu mūžu nodzīvo savādāk. Tas, kas dažkārt, no malas raugoties, šķiet viegls kā dejas solis, patiesībā vienmēr slēpj smagu darbu un izšķirīgu izvēli. Grūto brīžu? Nu gadās pa reizei – kad esi fiziski noguris, kad liekas, ka ne rokas, ne kājas negribas kustināt, kad galva vairs nestrādā, kad gribas sevi pažēlot... Vai nu bez tā... Tomēr ir jāceļas un jāiet. Neatsverams palīgs ir vīrs Valdis, arī bērni – Zane un Jānis. Kopā mēs esam stipri. Jā, iespējams, kādam tas skanēs par skaļu teikts, tomēr cilvēkam vienam bez ģimenes spēcīgā pleca, uzmundrinoša vārda, miļa pieskāriena, labsirdīga smaida to nekad nebūtu iespējams paveikt.

Darbīgais pavasaris

Irita Merga,
Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas direktore

Katrs pavasaris atnāk ar dabas atmošanos mums visapkārt – saulīte spīd tik spoži un silti, putni dzied, augiem pumpuri briest acimredzami. Arī cilvēki "izlien" no ziemas migām (dzīvokļiem, mājām) un sāk aktīvi darboties. Saules un siltuma atnākšana ir kā stimulēšana jaunām iecerēm, jauniem darbiem.

Arī mūziķiem un māksliniekiem pavasaris vienmēr ir visdarbīgākais un aktīvākais laiks – visu mācību gadu ir krātas zināšanas, attīstītas un izkoptas prasmes, lai tad pavasarī tās visspožāk parādītu citiem. Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas audzēkņi un pedagogi gada nemīlīgākajā laikā – rudenī un ziemā – cītīgi strādāja, tagad pienācis laiks "plūkt augļus". Vissaldākais, bet tajā pat laikā arī visgrūtāk sasniedzamais auglis ir audzēkņa piedalīšanās konkursā. Cik auglis būs nogatavojies un gards, to šopavasār redzēs gan mūsu mākslinieki un vijolnieki, gan akordeonisti, pianisti un flautisti.

Tā skolēnu brīvlaikā martā Mākslas nodaļas 1.klases audzēkne Agnese Zaperecka un 4.klases audzēkne Samanta Baumanē piedalījās Latvijas profesionālās ievirzes Mākslas skolu konkursā zīmēšanā

Valmieras Mākslas vidusskolā. Mazajai Agnesei piedalīšanās konkursā bija īpašs pārbaudījums, jo, zīmējot konkursa uzstādījumu, pirmo reizi nācās iztikt pilnīgi bez skolotāja palīdzības, ar ko Agnese tika galā ļoti labi, parādot lielu pacietību (darba izstrādes laiks bija 3 stundas) un koncentrēšanās spējas. Samantai šī bija kārtējā konkursa pieredze, viņa jau piedalījies līdzīgos konkursos arī iepriekšējos gados.

20. aprīlī savu profesionālo varēšanu rādīs vijolnieki – Cēsis notiks Vidzemes reģiona mūzikas skolu vijolnieku un čellistu konkurss, kurā piedalīsies 1.vijoles klases audzēkne Paula Bikše un 8. vijoles klases audzēkne Linda Ločmele (skolotāja Ingrida Zumberga, koncertmeistare Irita Merga). Konkurssam pieteikti 59 dalībnieki no Vidzemes mūzikas skolām, tātad konkurence būs ļoti nopietna.

27. aprīlī Cēsu Mūzikas vidusskola rīko Vidzemes reģiona mūzikas skolu 7., 8.klavīeru klases audzēkņu koncertu, kurā piedalīsies katra skola drīkst deleģēt tikai 1 audzēkni ar vienu skaņdarbu atskaņojumu. Mūsu skolu šajā koncertā pārstāvēs 8.klavīeru klases audzēkne Magdalēna Mudule (skolotāja Irita Merga).

9. maijā Cēsis notiks reģionālais

mūzikas skolu akordeonistu - solistu konkurss "Cēsis-2011". Tajā piedalīsies mūsu skolas 5. akordeona klases audzēkne Karīna Višņakova (skolotāja Vineta Golubkova).

Pašā mācību gada noslēgumā – **30. maijā - 1. jūnijā**, Siguldā norisināsies XX Starptautiskais jauno mūziķu konkurss "Sigulda-2011". Šis konkurss atšķiras no citiem līdzīgiem pasākumiem ar to, ka tajā visu specialitāšu dalībnieki tiek vērtēti kopā, nedalot pa instrumentiem. Tas žūrijai ļauj vērtēt katru dalībnieku kā mākslinieku, neņemot vērā kāda konkrēta instrumenta specifiku, bet gan pievērsot uzmanību tieši profesionālajam un mākslinieciskajam kvalitātem. Šim konkursam gatavojas 3.flautas klases audzēkne Linda Tralle un 4.flautas klases audzēkne Elza Liepiņa (skolotāja Kristīne Gailāne, koncertmeistare Irita Merga).

Bet ne jau tikai piedalīšanās konkursos ir vienīgais, kam gatavojas mūzikas un mākslas skolas audzēkņi. Pavasaris ir aktīvs dažādu kultūras norišu laiks Līgatnes novadā, kurās vienmēr piedalāmies arī mēs. Un bez visām šīm aktivitātēm vieta un laiks jāatstāj arī mācību gada noslēguma pārbaudījumiem, kuri jau sākušies un turpināsies līdz pat maijai beigām.

Rehabilitācijas centrs "Līgatne" aicina uz foto izstādi

Rehabilitācijas centrā "Līgatne" 19.aprīlī tika atklāta Gunas Bērziņas (Cēsis) ceļojošā foto izstāde "CEĻĀ" jeb Krāsaini iespaidi par Indiju. Guna Bērziņa ir fotogrāfe-ceļotāja no Cēsim, šī projekta vadītāja un realizētāja, un tas ir fotogrāfes labas gribas pienesums Latvijas iedzīvotāju pasaules kultūras redzējuma paplašināšanai.

Gunas Bērziņas nelielais ceļojums uz Indiju notika 2011.gada janvārī. Viens no ceļojuma mērķiem bija nofiksēt redzētos iespaidus kvalitatīvās fotogrāfijās, lai tad, atgriežoties mājās – Cēsis, interesentiem parādītu gan foto izstāžu veidā, gan plašākā digitālā veidā.

Ceļojošā foto izstāde "Ceļā" sāka savu "ceļojumu" 2011.gada martā Cēsu Izstāžu namā, aprīlā un maijā mēnešos to varēs apskatīt rehabilitācijas centrā "Līgatne", un tālāk tā "dosies ceļojumā" uz dažādām Latvijas vietām, kur izstāžu, tautas namu vai skolu saimnieki "vēlēšies to uzņemt savās mājās". Tādējādi iedzīvotājiem būs iespēja to apskatīt 2-4 nedēļu laikā (katrā vietā), kopā 6-8 vietās līdz šī gada decembrim, jau citu nākamo projektu ietvaros.

Izstādes inovatīvais piegājiens: izstādes atklāšanas dienā tā tiek papildināta arī ar īpašu fonu – "specifektiem"- apmeklētāju tiešajam uztveres sajūtām – dzirdes, garšas, smaržas sajūtām. Dzirdēšana – fonā skan Indijas un Āzijas mūzika; garšošana - var pagaršot tradicionālu indiešu garšvielu tēju;

smaržošana - tiek kvēpināti no Indijas atvestie virāki.

Indija ir ļoti savdabīga, ar mītiem un diviem priekšstatiem apvīta liela jo liela zeme, ar neapverami bagātu kultūras un vēstures mantojumu un milzīgu daudzveidību, kas piesaista ļoti daudz cilvēku interesi šobrīd arī Latvijā.

Tā kā retais savā dzīvē veic šādu ceļojumu, tad šīs izstādes 88 lielformāta foto izdrukas, kas ir tikai 1/10 daļa no kopējā šī ceļojuma interesantāko foto kolekcijas apjoma, un klāt pievienotie aprakstiņi (no interneta resursiem), parādis izstādes apmeklētājiem mazas, bet ļoti krāsainas un daudzveidīgas Indijas daļiņu:

- Gangas upes krastu vissvētākajā Indijas pilsētā Varanasi, tverot īpašo noskaņu tur, Indijas ZA daļā,
- Keralas štata Arābu jūras piekrastes dabas kolorīto daudzveidību Indijas DR daļā.

-dažādu cilvēku portretus, jo īpaši akcentējot kultūratšķirības, rosinot paskatīties sev apkārt – Pasaulē un Saulē, un vairāk ieskatīties savā sirdī!

Rehabilitācijas centrs "Līgatne" atrodas vienā no skaistākajām vietām Latvijā – Līgatnes novada, "Skaļupes".

SLA Rehabilitācijas centrs "Līgatne"
Skaļupes, Līgatnes pag.,
Līgatnes nov., LV-4108, Latvija
Tālrunis: +371 64161915, +371 26467747
e-pasts: hotel@rebcentrs.apollo.lv

Lieldienas klāt!

Indra Ramāne,
Līgatnes Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja

Šogad Lieldienās, 24. aprīlī, kopā varēs sanākt trīs dažādās vietās.

Plkst. 12.00 Aušlīgatnē, pie "Laivenes", sāksies Lieldienu jautra tradīcija un olu apspēlēšana visai ģimenei ar trusi Tusi.

Tajā pat laikā, arī plkst. 12.00, Ratniekos būs iespēja baudīt zaļu tējas, ēst lazdu maizi un etnogrāfiskā stilā svinēt Lieldienas pēc latviešu tradīcijām.

Lejas Līgatnē Lieldienu priekšsākies plkst. 15.00 ar olu ripināšanu, krāsošanu un mākslīgo, līdzīgi paņemto, olu konkursu. Jo interesantāk izveidota ola, jo lielāka iespēja vinnēt konkursā.

Otrajās Lieldienās, 25. aprīlī,

pie "Vienkoču" parka notiks amatnieku un mājrāzotāju tirdziņš, kurā varēs iegādāties un priecāties par paštairītiem karotēm, mājās

kūpinātu gaļu, rotām, ziepēm, pinumiem un daudz ko citu. Mājrāzotājiem pieteikties pa tālruni 64153169 jeb 29189707.

Sporta svētki mazajiem

Zane Kalniņa un Agnese Gulbe,
Līgatnes PII sporta skolotājas

Pavasaris ir laiks, kad no liela ziemas miega mostas gan daba, gan visa dzīvā radība. **Sveicot pavasara atnākšanu, 11. aprīlī Līgatnes novada sporta centrā norisināsies Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādes sporta svētki, kuros piedalīsies bērni no abām iestādes ēkām. Kopumā tie bija 98 bērni un 30 pieaugušie.**

Diena bija emocijām bagāta: bērni pirmo reizi brauca ar oranžo

novada skolēnu autobusu, kā arī lielākā daļa pirmo reizi apmeklēja Līgatnes novada sporta centru.

Prieks bija vērot, kā 10 sagatavotās disciplīnas ar sportisku azartu veica gan pieaugušie, gan bērni, taču vēl lielāks prieks bija pēc svētkiem dzirdēt bērnu jautājumus: "Kad atkal brauksim uz sporta centru?", "Vai sporta nodarbības mums tagad notiks hallē?" Arī vecāku interese un izteiktā atzinība iedrošina mūs, sporta skolotājas, turpmāk organizēt šādus sporta svētkus.

Lielu paldies par atbalstu vēlamies teikt bērnu mammām: Aigai Buķei, Simonai Bērziņai, Marijai Plūmei, Irīnai Porogovai, Kristīnei Dundei un Indrai Ramānei, kuras palīdzēja skolotājam pieskatīt mazos sportotājus. Tikpat lielu paldies ir pelnījusi sporta centra vadība un darbinieki, kuri bija ļoti pretimnākoši un laipni mūs uzņēma lielajā mājā.

Varam atklāt, ka sporta centra direktors Juris Pipkalējs mūs ir uzaicinājis viesoties pie viņiem vēl, un mēs esam apsolījuši šo uzaicinājumu izmantot.

Ar pavasara smaržu

Indra Ramāne,
Līgatnes Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja

9.aprīlī rehabilitācijas centrā "Līgatne" notika koru sadraudzības koncerts "Ar pavasara smaržu...". Koncertā ieskanējās gan pazīstamas, līdzī dziedamas melodijas, gan arī svešas, nedzirdētas dziesmas. Priecēt sevi un skatītājus kopā bija sabraukuši gan Suntažu koris, gan viru koris "Cēsis", gan jauktais koris "Wenden". Viesus mīļi sagaidīja mūsu pašu Līgatnes novada koris. Koncerts tika rīkots

par godu pavasara atnākšanai un arī kā iespēja korim nostiprināt savu prieku un prasmi dziedāt publikai. Tuvojās koru skates, kurās tiks izvērtēti koru sniegumi un kvalitāte, lai piedalītos dažādos nelielos dziesmu svētkos, kuri šogad notiks vairākas Latvijas pilsētās. Līgatnes koris piedalīsies "Rīgai 810" dziesmu un deju svētkos, kuri notiks vasaras izskaņā, bet skate jau 30.aprīlī. Kamēr citi rūpīgi tīris, sakops un atjaunos Līgatnes novada skaisto apkārtni, koristi aizstāvēs Līgatnes godu.

Ziņas no Līgatnes novada vidusskolas

Līgatnieši piedalās starptautiskā forumā

Matīss Švāģeris,
Līgatnes novada vidusskolas
10.klases skolnieks

No 13. līdz 20. martam Nīderlandē, Gelderlandes provincē, notika jauniešu forums par ūdeni un klimata pārmaiņām. Eiropas Jauniešu Ūdens Parlaments darbojas jau 10.gadu, bet Latvija tajā piedalījās pirmo reizi. Darboties kopā ar 65 jauniešiem un pārstāvēt Latviju devās delegācijas no Līgatnes un Valmieras vidusskolām - Liene Pilēģe, Matīss Švāģeris, Monta Skrastiņa, kā arī 3 valmierieši. Tā kā Nīderlande ir valsts, kuras liela daļa teritorijas ir atkarota no jūras, mēs uzzinājām daudz jaunas un interesantas informācijas par to, kā Nīderlandē cilvēki, saudzējot dabu un ietaupot ūdens resursus, pārstrādā netīros notekūdeņus un kanalizāciju par kurināmo, gāzi... un pat dzeramo ūdeni. Pētījām ūdens sistēmas, to darbību un attīrīšanas procesus, kuros tiek lietotas tikai videi labvēlīgas lietas un vielas. Gandrīz katru dienu devāmies pārgājienos, lai iegūtu informāciju un redzētu iegūtās informācijas pielietojumu. Piedalījāmies konferencēs un prezentācijās par ūdeni un klimata pārmaiņām un saudzēšanu. Strādājām grupu darbos, kur dalījāmies iegūtajā informācijā un idejās par klimata un ūdens saudzēšanu. Tikāmies arī ar politiķiem un svarīgām amatpersonām, kuras ir atbildīgas par ūdens attīrīšanas procesu veikšanu, pilnveidošanu un uzraudzību. Visu šo konferences laiku

Nīderlandes valdība bija piešķirusi mums kuģi "Serenity", ar kuru ceļojām pa Reinas upi un viesojāmies pilsētās tās krastos. Brauciena sākumā bija neliels abpusējs šoks gan mums, gan pāris kuģa apkalpes locekļiem, kuri bija tautieši no Latvijas, bet līdz šim nevienam latvietim uz kuģa braucam nebija satikuši.

Laika gaitā iepazināmies arī ar daudziem interesantiem un ļoti jaukiem cilvēkiem no pārējo 15 Eiropas valstu delegācijām. Noderēja gan angļu, gan krievu un vācu valodas zināšanas. Tagad mums ir draugi daudzās Eiropas valstīs. Visu laiku, ko mēs pavadījām Ūdens Parlamenta, bijām prieka un pozitīvu emociju pilni. Jūtāmies kā prinči un princeses

no skaistas pasakas, jo tik krāsainu un bezrūpīgu dzīvi nebijām nekad baudījuši. Arī pavāri mūs lutināja ar saviem kulinārijas brīnumiem un katru dienu pārsteidza ar ko interesantu un garšīgu. Savukārt mēs jauniegūtos draugus cienājām ar rupjmaizi, ķimeņu sieru, zefīriem un gotiņkonfektēm. Šīs konferences noslēguma dienā kopīgā balsojumā ievēlējām jaunu Eiropas Jauniešu Ūdens Parlamenta prezidenti, šogad tā ir meitene no Krievijas - Marija Jermilova. Pēdējā dienā visi teica, ka ļoti negriboties atvadīties un doties prom, ka varētu vēl kādu nedēļu padzīvot un pastrādāt šādi kopā, jo esot bijis ļoti interesanti un patīkami. Un taisnība arī ir, jo kopā pavadītā konferences nedēļa bija vienkārši lieliska!

Dziesma mūs vieno

MĀRA ŠULCA,
Līgatnes novada vidusskolas
11.klases skolniece

Līgatnes novada vidusskolas ikgadējais jauno solistu konkurss "Marta La-Si-Do" arī šogad bija neatņemama skolas dzīves sastāvdaļa. Konkurss norisinājās ļoti zīmīgā datumā - 2011.gada 32.martā (1.aprīlī), kad savu talantu un prasmi dziedāt varēja parādīt katrs 5.-12. klases skolēns.

Aktīva gatavošanās konkursam risinājās visu martu, kuras laikā skolotāja Dace Zariņa palīdzēja ar repertuāra izvēli un draudzīgiem padomiem, kā uzstāšanās padarīt kvalitatīvu. Tāpēc priekšnesumi bija pārdomāti, neaizmirstami - katrs dalībnieks pārsteidza savus skolas biedrus (kas šogad bija konkursantu vērtētāji) ar kaut ko īpašu, nepārspējamu. Pavisam konkursā piedalījās deviņi priekšnesumi. Katru dziesmu un konkursantu skolas biedri sagaidīja ar pozitīvām emocijām un lielu atbalstu, kas iedrošināja tos, kuri bija uztraukušies vai nobijušies. Pēc visu dalībnieku uzstāšanās, ikvienam bija iespēja nobalsot par tiem 3 konkursantiem, kas visvairāk iepatikās. Konkurence bija sīva, jo katrs dalībnieks bija darijis visu, lai tieši viņa dziesma būtu pati skanīgākā un uzstāšanās

pati iespaidīgākā. Pēc balsojuma tika apkopoti rezultāti un noskaidroti uzvarētāji, kā arī tie dalībnieki, kuri saņēms ceļazīmi uz starpnovadu jauno solistu konkursu "Dziesmas Spārnos". Katrs dalībnieks saņēma mazās, saldās balvas un "Diplomu par piedalīšanos konkursā", bet uzvarētāji tika pie lielajām, saldajām balvām un īpašiem diplomiem.

Par "Marta La-Si-Do" laureātiem tika nominētas:
- 3.vietas ieguvēja 6.a klases skolniece **Agute Klīns** ("ŪDENSKRĀSAS", S.Zemgals, R.Ēģers),
- 2.vietas ieguvēja 11.klases skolniece **Monta Skrastiņa** ("VISU VAI NEKO", M. Sloka, G.Račs)
- 1.vietas ieguvēja 11.klases skolniece **Māra Šulca**, kura izpildīja grupas **OPUS PRO** dziesmu "TU UN ES".

Māra un Monta saņēma arī ceļazīmes uz starpnovadu jauno solistu konkursu "Dziesmas Spārnos", kas norisināsies 15.aprīlī Cēsīs. Turēsim par viņām ikšķus! Pasākuma izskaņā draugi apsveica laureātus, un visa skola vienojās kopējā noslēguma dziesmā. Un tas arī ir pats labākais - redzēt draudzīgu, saliedētu kolektīvu, plecu pie pleca dziedot. No mums iznāktu labs un varens koris!

Sūram darbam saldi augļi

Elvita Priedniece,
Līgatnes novada vidusskolas 5.b
klases skolniece

Visu mācību gadu mūsu skolas dziedātāji apmeklēja kora mēģinājumus un mācījās dažādas dziesmas. Pēdējās nedēļās dziesmas tika atkārtotas neskaitāmas reizes. Visi zinājām, ka būs kora skate. Negribējām palikt kauna. Un nepalikām! 7. aprīlī vēsturiskā Cēsu

rajona vispārīgglītojošo skolu kora skatē Līgatnes novada vidusskolas 1.- 5. klašu koris ieguva I. pakāpes diplomu. Par to paldies diriģentei Dacei Bicānei un koncertmeistarei Iritai Mergai. Pēc šī panākuma koris saņēma uzaicinājumu piedalīties Cēsu bērnu un jauniešu svētkos š. g. 27. maijā. 8. aprīlī uz Līvu akvaparku devāmies mēs, 10 čaklākie zīļu lasītāji. To nopelnījām par čaklu zīļu vākšanu rudenī.

Jautrs bija gan brauciens ar jauno, skaisto skolas busiņu un klasesbiedra Dāvja komentāriem par visu apkārt redzamo, gan ūdens atrakcijas. Vislielāko piekrišanu izpelnījās "trubas" Siera nams un Lāsēns. Skolotāja D. Bicāne deva priekšroku SPA kompleksam ar pirtīm un baseiniem. Atpakaļceļā iegriezāmies uzkost McDonaldā. Tā tik bija piektdiena!

Joku diena Līgatnes novada vidusskolā

Monta Skrastiņa,
Līgatnes novada vidusskolas
11.klases skolniece

1.aprīlī, ko pazīstam arī kā 32.martu, ejot cauri Līgatnes novada vidusskolai, nezinātājs būtu ļoti apjucis, jo lielākā daļā skolēnu, skolotāju un tehnisko darbinieku pa skolu staigāja cepurēm galvās. Taču tas bija tāpēc, ka skolā notika "Jautro cepuru konkurss". Paši bezbailīgākie un pozitīvākie skolas iemītnieki atsaucās aicinājumam sameklēt vai pagatavot jocīgu, spocīgu, jancīgu vai smieklīgu cepuri un piedalīties Pasaules Smieklu dienas konkursā, jau no pašā rīta ierodoties skolā ar interesantām cepurēm galvās. Cepuru dažādība bija liela - sākot ar interesantām

seno laiku cepurēm un beidzot ar pašdarinātām princešu un karavīru cepurēm. Un pat tādām, kuru īsto būtību un stūbiņu spēja izskaidrot tikai pats cepures autors.

Iemesls centties bija visiem, jo labāko cepuru īpašnieki saņēma balvas. Ļoti daudz bērnu saņēma atzinību un īpašo 1.aprīļa pāsteiguma balvu - žilbinošā smaida noslēpumu. Galvenā balva - skolēnu pašpārvaldes sagatavotā Joku dienas cilindra cepure un saldumi šoreiz tika Rēzijai Bērziņai (3.a klase). Prieku sagādāja arī tas, ka skolotājas bija pacentušas uzmeistarot sev interesantas cepures, kuras bija apskatāmas starpbrīžos, savukārt uz stundām, pateicoties skolotājas Lienes

Pilēģes aktivitātei, viņas devās apbruņojušās ar zviedru armijas ķiverēm.

Jauki, ka Joku dienā iesaistījās arī skolas tehniskie darbinieki - zvans uz no stundām skanēja ar pannas vāka un kausa palīdzību dežurantes Aijas izpildījumā, savukārt skolas ēdienkartē pavāre Solvita iekļāva neierastus ēdienus un dzērienus - lielo Coca-colu, putna pienu, čupa čupu uz kociņa, huba-buba un fri kartupeļus ar kečupu un majonēzi, kas realitātē pārvērtās par dārzeņu sautejumu ar gaļu un putukrējumu ar ķīseli - mmmm, gardi! Cerams, ka jaukā tradīcija svinēt Joku dienu skolā būs arī turpmāk, bet cepuru konkurss varētu kļūt par jaunu skolas tradīciju.

Līgatnes pilsētas un novada vēstures hronoloģija

(Sagatavots pēc materiāliem Līgatnes pilsētas bibliotēkā)
Rasma Vanaga, gide, 2010.gada janvāris – februāris.
Labojumi un papildinājumi veikti līdz 2011.gada 1.martam.

Līgatne laiku lokos

Turpinājums.

Sākums iepriekšējā "Līgatnes Novada Ziņu" numurā.

1819.g. Kibers likvidē savu Rīgas īpašumu un pievēršas Līgatnei. Domājams, tad uzcelta dzīvojamā māja – vecā "kungu māja" ("Herrenhaus") Kiberkalnā Kiberu ģimenes vajadzībām (Parka iela 1). Šī māja iezīmēta jau 1830.gada plānā, bet ap 1865.gadu tā bija nonākusi sabrukuma stāvoklī. 1867.gadā un vēlākajos gados kapitāli izremontēta.

1819.g. pavasaris. Vidzemē pasludina dzimtbūšanas atcelšanu. Paltmales pagastā sākas Brāļu draudžu darbība.

1820.g. mērīšanas revīzijas komisijas akti ierakstīti Paltmales muižai piederošie 2 krogi, 1 ūdensdzirnavas un Kiberam piederošā "Eine Papier Fabrique".

1823.g. 27.decembrī mirst fabrikas īpašnieks Diedrich Karl Christian KYBER (dzimis 1771.gadā Liepupes mācītāja Kibera 14 bērnu ģimenē. 14 gadu vecumā zaudējis tēvu, iestājas darbā par mācekli pie Rīgas zīda tirgotāja un jau 1794.gadā atver savu veikalu. 1795.gadā apprec sava principiāla meitu Margaretu Jakobini Fock, ar kuru ir 6 bērni). Būdams slims, arstējas Vasavas un Bohēmijas dziedinātavās, bet bez panākumiem. Viņa brālis Georgs Friedrichs (1769. – 1808.) ir Ērgļu mācītājs. Pedējā dēls Augusts Erichs Kibers (1794) ir pazīstams mediķis. Viņa mantinieki – atraitne Margareta Jakobine Kibere un trīs dēli turpina ražot papīru zem markas "Kibers un kompānija" (Kyber und co vai Kyber und Compagnia).

1826. g. mirst Siguldas pils, Gāles, Jaunķempju un Paltmales muižas īpašnieks, īsi pēc sava vienīgā dēla nāves. Par īpašuma mantinieci kļūst grāfiene von Borch, dzimusi grāfiene von Brovne. Viņa ierodas Siguldas pili 1827.gadā.

1826.g. Paltmales muižas zemniekiem tiek pierakstīti uzvārdi. Paltmales pagastā reģistrēti 641 iedzīvotājs, no tiem 292 vīrieši, 349 sievietes, 38 zemnieku sētas, Jaunķempju pagastā reģistrētas 25 mājas, 547 iedzīvotāji, no tiem 195 vīrieši un 352 sievietes.

1826.g. "Slaņos" uzceļ Brāļu draudzes saiešanas namu, kas Siguldas draudzē bija vienīgais.

1827.g. Manufaktūrā strādā: 33 kaimiņu muižas dzimtcilvēki, 18 brīvie latviešu strādnieki un 11 krievu strādnieki. Rūpnicā visu laiku ir nodarbināts viens vācu meistars. Bez tam pedējos gados rūpnicā strādāja kalējs. Augstākās šķirnes rakstāmpapīra balināšanā sāk lietot ķīmikālijas. Galvenā izejviela lupatas.

1828.g. Muižu arendēšanu no E. K. von der Sedeck genantt Querfeldt pārņem Jaunrozes muižas īpašnieks un Cēsu – Valkas baznīcas asesors barons Kārlis von Volfs.

1829.g. Baznīcas hronika ziņo, ka grāfa Brauna māsa piederošās Paltmales un Gāles muižas pārdotas K. Kibera atraitnei Jakobinei Kiber.

ACTIEN - GESELLSCHAFT RIGAER PAPIERFABRIKEN IN RIGA.

Gāles muiža apmainīta pret 3 zemnieku saimniecībām Lpf tuvumā (Skappar, Leijas un Kalna Remden). Līdztekus papīra ražošanai Handfabrikā, rok jaunus kanālus, ezeru – diķi, un būvē galveno fabriku (Hauptfabrik)

1830.g. Sāk darbu Galvenā fabrika (Hauptfabrik) jeb Vidusfabrika, kas darbu turpina vēl līdz mūsdienām.

No 1830.g. kartes. Ir uzceltas fabrikas ēkas:

1) T - veidīgā fabrikas galvenā ēka; 2) Tā saucamā zeļļu māja, vēlākā laboratorija ēka kantora ziemeļu galā (2.pasaules kara laikā nodegusi); 3) Vecais mūra spīķeris, tagadējās kantora ēkas dienvidu galā; 4) Divas lielākas ēkas fabrikas pagalmā iepretim mūra spīķerim, tā laika ūdens uzstādījuma krastā; 5) Kāda neliela celtnes ceļa malā kas iet no dzirnavām uz fabriku; 6) Kāda ēka kalnā, blakus siltumnicām un leceklim, kas nav vēlākais zaļais spīķers; 7) tā sauktajā Kiberkalnā bija jau uzcelta dzīvojamā māja, kā arī staļļu un kūts ēkas, kas visas pa daļai uzglabājušas līdz mūsu dienām. (Trūkst vēl tā sauktās baltās mājas un kalna zeļļu mājas). Kāds ķieģeļceplis atradies tieši blakus Līgatnes papīra rūpnicai, virzienā uz Gaujas upi, Remdēnu kalnā.

1830.g. Pēc revidenta P. Hāna 1830.gada uzmērījuma visa Līgatnes zemju kopplatība ir jau 25 pūrvietais liela.

1831.g. Draudzes hronika vēsta par jaunas kapsētas ierīkošanu vecās Toma kalna kapsētas vietā, kurā ir tiesības apglabāt tikai Paltmales, Jaunķempju un Ramas muižu iemītniekus, arī Siguldas muižas ciematu iemītniekus.

1832.g. Siguldas un Jaunķempju muižu īpašniece grāfiene fon der Borch un fabrikas Conrads Ruhe īpašniece Margareta Jakobine Kiber (pilnvarnieks dēls Georgs Eduards Kibers) noslēdz pirkšanas – pārdošanas – maiņas – cesijas līgumu. Kiber iegūst savā īpašumā Kalnaremdenus, Lejasremdēnus un Skaparus un 2 Jaunķempju muižas zemes gabalus, bet trešo Jaunķempju zemes gabalu pievieno Paltmales muižai.

Ap 1834. g. šo vietu sāk saukt par Ligati (vāciski Ligat), paraleli Conradsruhe jau lietots visu laiku.

1835.g. Zemesgrāmā korrobēta M. J. Kiberes ķīlas tiesību cesija saviem trim deliem Jakob Ferdinandat, Georg Eduard, Julius Albert uz Paltmales muižu (bez Gāles muižas), cedējot savas īpašnieces tiesības uz Lpf un tai piederošiem zemnieku ciematiem.

1836.g. Kibera atraitne aizbrauc ar savu vecāko meitu uz Kurzemi pie znota Historien Mahler Bahr, bet divi dēli, kuru sievas ir māsas, dzimušas fon Vrangel, no Ramockas paliek uz vietas – Eduards dzīvo Paltmalē, Alberts – Līgatnes pf, par trešo - nav zināms.

1836.g. Fabrikā šai laikā 110 strādnieku, no kuriem 46 precēti, 44 neprecēti un 20 bērnu, nestrādājošu bērnu fabrikā – 34.

1837.g. Siguldas baznīcas otrais priekšnieks (no 1832) E. Kiber, prāvests Broknizens un mācītājs ierodas Ignācijas kapelā (Incēnu baznīcā) noklausīties priekšdziedātāja Andreja Leikarta noturēto dievkalpojumu.

1837.g. oktobris. Tiek likts pamatkmens jaunai baznīcai – Jaunķempju un Paltmales novada ļaudim, jo vecais Incēnu lūgšanas nams ir atrodas sabrukuma stāvoklī. Līdzekļus dod Pēterpili dzīvojošā grāfiene fon Borch.

1838.g. Atcelts Trompovska un Kiberu ķīlas līgums un par Paltmales zemes īpašnieku ierakstīts Trompovskis.

1841.g. 7.septembris. Tiek noturēts pedējais dievkalpojums Incēnu baznīcā un iesvētīta jaunā Ķempju baznīca. To apdāvina grāfiene fon Borch, baznīcas priekšnieks Guleke un trīs brāļi Kiberi, uzdāvinot trīs sudraba lukturus.

1844.g. Sakarā ar vājo veselības stāvokli no baznīcas priekšnieka pienākumiem atbrīvots E. Kibers, ievēlēts Ramas muižas īpašnieks Zamuēlis Fon Holsts. Kiberu par otro draudzes priekšnieku atkārtoti ievēl 1847.gadā.

1849.g. Līgatnes papīrfabrikā palaiž darbā pirmo papīrmašīnu (pirmā arī Latvijā), kuru piedzen ar ūdens turbīnu, vadītājs Johans Rogge.

1850.g. Jaunķempju muižas īpašnieks grāfs Aleksandrs fon Borchs pārdod gvardijas pulkvedim un bruņinieka,

Ferdinandam baronam fon Iksilam Gildenbandam, kas 1851.gadā, pārnākot no Pēterburgas, uz dzīvi spiests apmesties Sprīņu pusmuižā, jo Jaunķempjos nav piemērotas ēkas.

1855.g. Jaunķempju muižu nopērk Barons Sigismunds fon Volfs, bet Holsts pārdod Ramas muižu Rīgas tirgotājam Burmeisteram.

1856.g. Pēc trešā brāļa nāves Paltmales muižu līdz ar papīrfabriku un zemnieku ciematiem iegūst divi pārejie. Fabrika (Kalna un Lejas Remdeni, Skapari un Sprīņu zemes gabals) un Paltmales muiža tiek pārdota zemestiesas asesoram Kārlim Georgam fon Grothusam par 42 000 sudraba rubļiem. Muižu viņš iegūst pilnā īpašumā, bet papīrfabrikas teritoriju dzimtsnomā.

1856.g. 8.decembris. Grothuss slēdz līgumu ar Sigismundu fon Volfu un iegūst "uz mūžīgiem laikiem tiesības lietot un uzturēt lietošanas kārtībā Līgatnes upes dambi, kas stiepjas līdz Jaunķempju robežām, līdz ar slūžām, kā arī līdz jaunām Paltmales ūdensdzirnavām vedošo kanāli un novadkanāli uz Līgatnes upi. Fabrikai ir tiesības uz upes gultni līdz pat ietekai Gaujā, to tīrīt vai padziļināt smiltis izmetot krastā, izņemot, ja tur atrodas pļavas. Nav atļauta upītes paplašināšana vai virziena maiņa." Atlīdzinājums 800 rubļu. Līgumā viscaur minēts: Papierfabrik Ligat, genaannt Conradsruhe.

Pēc 1856.g. Grothuss sāk lielus celtniecības darbus: rekonstruē un paplašina slūžas, kanālus un ezeru, ceļ noliktavas un aizsprostus uz Gaujas, nopērk Anglijā otru papīrmašīnu, turbīnu un tvaika mašīnu.

1858.g. Grothuss dibina akciju sabiedrību "Līgatnes papīru fabriku kompānija", kurai pārdod savu fabriku. 19.jūnijā Krievijas valdība apstiprina LPF akciju sabiedrības statūtus. Valdē Kārlis Georgs von Grothuss, Aleksander von Vegesach un tirgotājs Friedrich Deeters. Grothusa īpašumā paliek Paltmales muiža.

1858.g. Pēc draudzes hronikas ziņām – atvērta skola papīrfabrikas strādnieku bērniem. Tā atradusies Kiberkalnā (Kiberkalnā), tagadējā Gaujas ielā 2, tā saucamajā Mūra mājā, ēkā, kura bija uzcelta uz Līgatnes māju zemes pirmā Līgatnes papīrfabrikas īpašnieka Karla Kibera laikā pēc 1815.gada un sākotnēji kalpojusi par kantora un noliktavas telpām. Skolas klase bijusi ēkas otrajā stāvā un pirmais skolotājs bijis Davids Košs (David Kosch) no Briežu muižas.

1858.g. Ramas muiža tiek pārdota Rammes muižas rittmeisteram fon Gerdsdorfam par 32 000 rbl.

1859.g. Atklāj Rīgas – Pleskavas šoseju. Pamazām nozīmi zaudē Rīgas – Cēsu ceļš caur Ligatni.

1859.g. Tiek pieņemts pastāvīgs draudzes ārsts Dr. Heervagen, kas dzīvo Lpf. Alga 800 rbl gadā + alga 2 zirgiem.

1859.g. Vidzemes konsistorija atzīst Ķempju baznīcu par Siguldas

draudzes filiālbaznīcu.

1859.g.19. maijs. Tiek likts pamatkmens atsevišķi celtai fabrikas daļai Lejas fabrikai – Beiverkai (papildus fabrikai – papīra masas sagatavošanai. Paraleli tiek būvēts vēl viens kanāls ūdens pārvadei no Galvenās fabrikas un Lejas fabrikai. Beiverkas pamatos iemūrēti dokumenti.

1859.g. Galvenā fabrikā papīrmašīnas piedziņai sāk izmantot tvaika mašīnu.

1860.g. Ramas muižu nopērk Grothuss un iznomā Arturam fon Freitag Loringhof.

1860.g. Valdība izdod rīkojumu, ka katrā pagastā uz 500 vīriešu kārtas dvēselēm jāierīko viena pagastskola.

1861.g. Jaunķempju pagastā sākas māju iepirkšana dzimtas īpašumā.

1862.g. Papīrfabrikas skola tiek pārcelta uz Kiberkalna Staļļu mājas otro stāvu blakus kučiera dzīvoklim, tagad Gaujas iela 4.

1862.g. Dr. Heervagen pamet ārsta praksi, lai nodotos zemkopībai. Ārsta vieta kļūst vakanta.1863.g. Paltmales pagastā sākas māju iepirkšana dzimtas īpašumā. Sākas Paltmales muižas zemnieku ciemati. Tās īpašnieks dāvā Paltmales pagasta skolas ierīkošanai 5 dālderus zemes. 1863.g. 13.februāris.

Darbu sāk Paltmales pagasta skola "Skudrukalnā" (netālu no "Blodziņiem"). Skola celta uz Paltmales un Jaunķempju pagasta robežas, lai būtu pieejama abu pagastu bērniem. Pirmais skolotājs Spunde ar Nītaures draudzes skolas izglītību.

1863.g. Atver Nurmīžu pagasta skolu, kura 1927.gadā pārdēvēta par Vildogas pagasta skolu, par skolotāju tur pāriet darbā Dāvids Košs no papīrfabrikas skolas. Papīrfabrikas skola sāk strādāt par skolotāju Eduards Ulpe no Vecpiebalgas.

1863.g. Līgatnes papīrfabrika bankrotē un tiek pārdota vienam no akcionāriem – direktoram Arturam fon Freitagam Loringhofam.

1863.g. Pabeidz Rīgas – Pleskavas šoseju Latvijas teritorijā.

1864.g. Pēc Freitag Loringhofa nāves papīrfabriku vairāksolišanā iegūst tirgotājs Džons Armitsteds.

1864.g. Pēc Ķempju lūgšanu nama pārdēvēšanas par filiālbaznīcu, tās izskatu pietuvina baznīcai – piebūvē torni – par 1000 latviešu un vācu draudzes saziēdotajiem rubļiem.

1864.g. 8.decembris. Nurmīžos sāk darboties skola, skolotājs līdzšinējais Līgates pf skolotājs Davids Koša (Kohsch). Skolā 55 – 60 skolnieku.

1865.g. Džons Armitsteds fabriku pārdod 1858.gadā dibinātajai "Rīgas rakstāmpapīru fabriku kompānijai", kurai jau pieder Juglas papīrfabrika.

1865.g. Pēc Līgatnes papīrfabrikas pārņemšanas tai tiek dots nosaukums Rīgas papīrfabriku akciju sabiedrība (Aktien - Gesellschaft Rigaer Papierfabrike).

Turpinājums 13. lpp.

Aizvadīts Līgatnes kauss volejbolā Uzvarētāju godā - rīdzinieki

26. martā Līgatnes novada sporta centrā visas dienas garumā par Līgatnes kausu volejbolā cīnījās 28 komandas no visas Latvijas.

1. vietu izcīnīja komanda "Sukturi" no Rīgas, 2. vietu ieguva komanda "3+1" no Rīgas, savukārt 3. vietu – komanda "Eksperiti" no Rīgas.

Sacensībās piedalījās komandas un dalībnieki ne tikai no Līgatnes un tuvākajiem novadiem un pilsētām – Siguldā, Valmierā, Cēsīm, bet arī no Inčukalna, Rīgas, Jūrmalas, Aizkraukles, Jēkabpils, Liepājas u.c. Latvijas vietām. Līgatnes kauss volejbolā pulcēja gan profesionālus sportistus, kuri volejbolu spēlējuši daudzus gadus, pat 30, gan arī tādus volejbolistus, kuri šo spēli iepazīuši nesen vai iecienījuši to kā aktīvu brīvā laika pavadīšanas veidu.

"Esam ļoti gandarīti par plašo atsaucību un to, ka tik dažāda sagatavotības līmeņa volejbolistiem ir bijusi vēlme sanākt kopā un pacīnīties par uzvaru. Iespējams, kādam varētu šķist, ka sacensība līdz ar to nav bijusi taisnīga, taču es domāju, ka ikviens ir lieliski pavadījis Līgatnē laiku, ieguvījis jaunus paziņas un varbūt arī saspēles biedrus. Jo, kā liecina pašu dalībnieku sniegtā informācija, iemesls dalībai šajā notikumā galvenokārt bijusi vēlme labi un aktīvi pavadīt dienu," stāsta

viens no sacensību organizatoriem Pēteris Krīvens.

Atsauksmes no dalībniekiem par šo sporta notikumu Līgatnē ir visnotaļ pozitīvas. Lai gan iemesli dalībai tajās bijuši ļoti dažādi – sākot ar nopietnu apņemšanos uzvarēt un beidzot ar vienkāršu vēlmi aktīvi un interesanti pavadīt laiku – tikšanās ar citiem 112 sportistiem Līgatnē ir attaisnojusi ikvienu volejbola spēlētāja gaidas.

Sacensības rīkoja Līgatnes jauniešu biedrība. Nozīmīgu atbalstu sniedza un balvas – volejbola bumbas katrai godalgoto vietu ieguvējai komandai – sarūpēja Līgatnes novada dome. Par atbalstu un sadarbību rīkotāji

pateicas arī Līgatnes novada sporta centram un personīgi tā direktoram Jurim Pipkalējam.

Foto no sacensībām (autore: Anita Jaunzeme): <http://www.ligatne.lv/bilzu-galerijas>
Vairāk informācijas par pasākumu: <http://www.draugiem.lv/btppwuwlig/atnvliligatnes>

Vairāk informācijas par Līgatnes jauniešu biedrību:
Liene Krīvena
Tālrunis: 29109268
E-pasts:
lienekrivena@gmail.com
<http://www.ligatne.lv/ligatnes-jauniesu-biedriba>

Turpinājums no 12. lpp.

Šajā akciju sabiedrībā daļu akciju pieder Joahimam Aleksandram Mencendorfam. Kompaniju vada akcionāru ievēlētā valde – 3 direktori un 2 direktora kandidāti, kurus ievēl uz 3 gadiem ar tiesībām tikt ievēlētiem atkārtoti. Kā galvenā iecerēta Juglas papīrfabrika. Kādu laiku (līdz 1870.g.) Līgatnē saražoto papīru ved uz Juglu, kur veic galīgo apstrādi un saiņošanu. Fabrikas direktori šai laikā ir Džons Armisteds, N. Kimmels un Aleksandrs Mencendorfs.

1866.g. 19.februāris. Valdība izsludina jaunus pagastu pašvaldību likumus.

1868.g. Pie Nurmižu pagasta pievieno Ramas pagastu, arī daļu no Vibrokas pagasta.

1870.g. "Briņķos" tiek atvērta Nitaures pareizticīgo baznīcas draudzes skolas nodaļa. Skolas nodaļa tiek slēgta 1875.gadā.

1870.g. Līgatnē sāk ražot augstvērtīgu papīru. Viskrievijas manufaktūru izstādē Sankt – Pēterburgā Līgatnes papīrs saņem sudraba medaļu.

1871.g. Līgatnē Ānfabrikā pārtrauc papīra atliešanu ar rokām, t. i., masas smelšanu no kubliem ar speciālām smelšanām formām.

1872.g. Dibināta Jaunķempju pagasta skola (tagadējie "Kraujēni" Līgatnes pagastā netālu no Ierīkiem). Sākumā skola celta vienstāvu no akmeņiem, bet vēlāk piebūvētas divas klases apakšstāvā un divas lielas istabas jumtā. Pirmais skolotājs bija Adams Velēns., kurš tur nostrādāja līdz 1898.gadam. Pēc

Velēna par skolotāju ievēlēja Kārlī Bormani, kurš ar pārtraukumiem šeit nostrādāja līdz 1922.gada februārim. Ap 1937.gadu skola beidza savu darbību.

1873.g. Līgatnes papīrfabrikas skolu pārceļ uz Ānfabrikas bijušo papīra zāli, kas pārtaisita par dzīvokļiem un ēkas galā uz krogus pusi otrā stāvā iekārtotas skolas telpas (tagadējā Sprīņģu iela 4a). FOTO

1873.g. Līgatnes papīrfabrika iepērk Grīvnieku mājas (Gaujmalā) par 5775 rubļiem.

1873.g.10.maijs. Viesulis sagāž Ķempju baznīcu. (Pēc Jāņa Leikarta Atminēšanas grāmatas 1870.gada 10.maijā, vēl pēc citam ziņām 1872.gada 10.maijā)

1876.g. Līgatnes papīrfabrikas galvenais akcionārs jeb kontrolpaketes turētājs kļūst Mencendorfu dzimta.

1875.g. Paltmales pagasts skolas vajadzībām nopērk 125 pūrvietas zemes ar ēku par 4 000 rubļ., kurā līdz tam bija ierīkota beķereja (tagadējās "Ainavas" Augšlīgatnē). Telpu izremontē un ap 1878.gadu par skolotāju ievēlēts Lapsiņš. Skola šeit pārceļas no "Skudrukalna".

1875.g. 27.augusts. Tiek iesvētīts kapu atklāšanas piemineklis Paltmales kapos. Kapsētas zemi no Paltmales muižas atdala Paltmales kalpu ļaužu kapsētas ierīkošanai.

1875.g. No "Vecleciem" tiek nopirkta 2 pūrvietas zemes par 40 rubļiem un ierīkota Ķempju kapsēta. Kalns agrāk saukts par Lāčkalnu.

1878.g. Paltmales pagastam ir bijis savs pagasta nams Beķerkalnā. (Celšanas gads nav zināms, ēka bija no koka, nodega 20.gs. 50. - 60.gados, atradās pie Pleskavas šosejas, kur ir tagad pagrieziena uz Līgatni)

1878.g. Dibināta Paltmales savstarpējās apdrošināšanas biedrība.

1879.g. Sprīņģos ierīko Centra kapus ar koka kapliču (kapliča citā vietā nekā pašlaik).

1882.g. Sprīņģu ciemā (tagad Cēsu ielā 7) tiek atvērta privātskola. Tā darbību beidz 1884.g. jo Līgatnes papīrfabrikas skola atsākusi skolnieku pieņemšanu no "āras", maksājot skolas naudu.

1882.g. 29.decembris. Akciju sabiedrība nopērk zemesgabalu Rīgā Lielajā Aldaru ielā 12. Pēc pārbūves 1883.gada vasarā uz jauno ēku pārcēlas pārvaldes biroji un sabiedrības izstrādājumu noliktava, kas pastāvīgi atradās Rīgā pie pārvaldes, lai ātrāk apkalpotu Rīgas un tās tuvākās apkārtnes klientus.

1882.g. 29.decembris. Akciju sabiedrība nopērk zemesgabalu Rīgā Lielajā Aldaru ielā 12. Pēc pārbūves 1883.gada vasarā uz jauno ēku pārcēlas pārvaldes biroji un sabiedrības izstrādājumu noliktava, kas pastāvīgi atradās Rīgā pie pārvaldes, lai ātrāk apkalpotu Rīgas un tās tuvākās apkārtnes klientus.

1882.g. 29.decembris. Akciju sabiedrība nopērk zemesgabalu Rīgā Lielajā Aldaru ielā 12. Pēc pārbūves 1883.gada vasarā uz jauno ēku pārcēlas pārvaldes biroji un sabiedrības izstrādājumu noliktava, kas pastāvīgi atradās Rīgā pie pārvaldes, lai ātrāk apkalpotu Rīgas un tās tuvākās apkārtnes klientus.

1882.g. 29.decembris. Akciju sabiedrība nopērk zemesgabalu Rīgā Lielajā Aldaru ielā 12. Pēc pārbūves 1883.gada vasarā uz jauno ēku pārcēlas pārvaldes biroji un sabiedrības izstrādājumu noliktava, kas pastāvīgi atradās Rīgā pie pārvaldes, lai ātrāk apkalpotu Rīgas un tās tuvākās apkārtnes klientus.

Vecākiem par bērnu skolas kavējumiem

Silvija Odziņa,
Līgatnes novada bāriņtiesas priekšsēdētāja

2011.gada 1.februārī Ministru kabinets pieņēma noteikumus Nr.89 "Kārtība, kādā izglītības iestāde informē izglītojamo vecākus, pašvaldības vai valsts iestādes, ja izglītojamais bez attaisnojuma iemesla neapmeklē izglītības iestādi", pēc kuru stāšanās spēkā Līgatnes novadā ir izstrādāta iekšējā kārtība šo MK noteikumu piemērošanai Līgatnes novada pašvaldībā.

Ir izstrādāta kārtība, kādā izglītības iestāde informē izglītojamo vecākus, kā arī pašvaldības sociālo dienestu, pašvaldības policiju, deputātus un bāriņtiesu un citas iestādes, ja izglītojamais bez attaisnojuma iemesla neapmeklē izglītības iestādi (skolu un bērnudārzu).

Vecākiem jāziņo uz skolu tai personai, kurai tas uzdots un kura katru dienu reģistrē skolēna neierašanos izglītības iestādē. Šis pienākums vecākiem jāpilda par katru gadījumu, ja viņu bērns kādā dienā nevar apmeklēt izglītības iestādi. Direktora kompetencē ir arī norādīt personu, kurai uzlikts par pienākumu informēt vecākus par gadījumiem, kad bērns bez attaisnojuma iemesla kavē skolu vai nav ziņu par to, kādēļ bērns neierodas uz mācībām.

Iestādes administrācijai jāinformē vecāki par gadījumiem, kad bērns skolā nav ieradies un nav informācijas par neierašanās iemesliem. Tam jānotiek tajā pašā dienā, kad bērns nav skolā. Ja radušās pamatotas aizdomas, ka bērns neapmeklē skolu vecāku bērna tiesības, skolas (bērnudārza)

vadībai jāinformē Līgatnes novada Bāriņtiesa. Ja bērns vairāk nekā trīs mācību dienas nav apmeklējis bērnudārzu vai vairāk nekā 20 mācību stundas semestrī skolu, tai nav informācijas par neierašanās iemeslu un vecāki nav sazvānāmi, vai iemesls nav uzskatāms par attaisnojumu, izglītības iestādes atbildīgajai personai par to nekavējoties jāinformē Līgatnes novada Sociālais dienests.

Sociālā dienesta darbinieku uzdevumi ir:

- saņemot informāciju par izglītojamo neattaisnotajiem kavējumiem pirmo reizi, desmit darba dienu laikā organizēt sarunu ar izglītojamo un viņa vecākiem un informēt skolu (bērnudārzu) par sarunas rezultātiem;

- saņemot informāciju par izglītojamo neattaisnotajiem kavējumiem otro reizi, organizēt un vadīt speciālistu komandu, kurai jānodrošina vecākiem un bērnam kompetenta speciālista (piemēram, psihologa) palīdzību radušās situācijas risināšanai;

- ja informācija par bērna neattaisnotajiem kavējumiem saņemta trešo reizi, tad Sociālais dienests iesniedz rakstisku ziņojumu Bāriņtiesai vai Pašvaldības policijai Administratīvā protokola sastādīšanai un lietas nodošanai Administratīvajai komisijai.

Tālāk Bāriņtiesa lemj par bērna aprūpes tiesību atņemšanu vecākiem un bērna ievietošanu ārpusģimenes aprūpē. Par gadījumiem, kad iedzīvotājiem rodas pamatotas aizdomas par kāda bērna neattaisnotiem kavējumiem izglītības iestādē, lūgums ziņot Sociālajam dienestam vai Bāriņtiesai.

Ziņas no Ķempju draudzes Lieldienu Dievkalpojums Ķempju draudzē notiks 24.aprīlī plkst.15.00

Ķempju draudzes baznīcai, kas iesvētīta 1841.gadā, tieši šogad - 2011.gadā, aprīlī 170 gadi. Draudzei, visiem tās locekļiem ir liels prieks un arī rūpes, kā cienīgāk sagatavoties šai svētku jubilejas reizei.

Tāpēc visi draudzes locekļi un visi laba darītāji aicināti atbalstīt ar ziedojumiem un ziedošanas, pieliekot katrs savu artavu, lai Tā Kunga nams būtu saremontēts, estētiski sakopts un uzposts šim lielajam svinībām, kas norisināsies 17. jūlijā plkst. 13.00 ar svētku dievkalpojumu, ko vadīs kāds (vēl nav zināms, kurš) no LELB biskapiem. Tiek aicināti atsaukties mūzikai, kas vēlētos kuplināt mūziķu pulku svētku koncertā vai pat koncertos - viens 15.jūlijā vakarā uz brīvdabas estrādes (skaņdarbi un mūzika ar sakrālu ievirzi, arī dziedājumi), bet otrs 16. jūlijā vakarā - ērģelmūzika un klasiskās mūzikas skaņdarbi, arī dziedājumi.

Aicinu katru, kas vēlētos uzņemties

arī kādu kalpošanas uzdevumu - individuāli vai ar ģimeni (kādas remonta darbus, sakopšanas, labiekārtošanas, telpu izgreznošanas u.c.), lai tas būtu Jūsu personīgs dāvinājums draudzes svētkos.

Un Pēteris Viņam atbildēja un sacīja: "Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man nākt pie Tevis pa ūdens virsu." Un Viņš sacīja: "Nāc!" Un Pēteris izkāpa no laivas, gāja pa ūdens virsu un nāca pie Jēzus. (Mt.14: 28-29)

Ja Tas Kungs aicina mūs uz Sava nama svētkiem, tad Viņš vēlas, lai mēs būtu gatavi ienākt Viņa namā. Tā, lai pašiem nav jākaunas, ka nedz mēs paši garīgi neesam gatavi, nedz arī posušies uz šiem svētkiem. Kā apustulī Pēteri Kristus aicināja, un viņš gāja pa ūdens virsu, darīdams neiespējamo. Bet, ja mums, kas jādara, tad Kristus vārda, tas noteikti ir iespējams un paveicams.

Lai Dieva miers Jūsu namā!
Jūsu mācītājs **Edvīns Rumjancevs**